2005. június 8., szerda

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P6_TA(2005)0224

A kibővült Unió 2007 és 2013 közötti politikai kihívásai és költségvetési eszközei

Az Európai Parlament állásfoglalása a kibővített Unió 2007 és 2013 közötti politikai kihívásairól és költségvetési eszközeiről (2004/2209(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az EK-Szerződésre és különösen annak 268-276. cikkeire,

– tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a költségvetési eljárások javításáról szóló, 1999. május 6-i intézményközi megállapodásra ([1]),

– tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett 2004. február 10-i „Közös jövőnk építése – A kibővült Unió politikai kihívásai és költségvetési eszközei a 2007-2013 közötti időszakban" közleményére (COM(2004)0101), és a 2004. július 14-i „A 2007 – 2013 közötti időszakra szóló pénzügyi terv" közleményére (COM(2004)0487), a 2004. július 14-i „Javaslat a költségvetési fegyelemről és a költségvetési eljárás javításáról szóló intézményközi megállapodás megújítására" bizottsági munkadokumentumra (COM(2004)0498), a 2004. július 14-i az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló tanácsi határozatra irányuló bizottsági javaslatra (COM(2004)501), és a 2004. július 14-i a saját források rendszerének működtetéséről szóló bizottsági jelentésre (COM(2004)505),

– tekintettel az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződésre ([2]),

– tekintettel a Tanács 2000. szeptember 29-i, az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 2000/597/EK, Euratom határozatára ([3]);

– tekintettel a 2004. április 22-i, a közös jövőnk építéséről és a kibővített Unió 2007 és 2013 közötti politikai kihívásairól és költségvetési eszközeiről szóló ([4]) állásfoglalására,

– tekintettel a kibővített unió 2007 és 2013 közötti Politikai Kihívásaival és Költségvetési Eszközeivel Foglalkozó Ideiglenes Bizottság felállításáról szóló 2004. szeptember 15-i határozatára ([5]),

– tekintettel a Tanácshoz intézett, szóbeli választ igénylő O-0067/2004 (B6-0130/2004). számú kérdésére és a pénzügyi tervről szóló, a 2004 decemberi európai tanácsi ülést figyelembe vevő állásfoglalására ([6]),

– tekintettel a Bizottsághoz intézett, szóbeli választ igénylő O-0068/2004 (B6-0131/2004). számú kérdésére,

– tekintettel eljárási szabályzatának 175. cikkére,

– tekintettel a Kibővített Unió 2007 és 2013 közötti Politikai Kihívásaival és Költségvetési Eszközeivel Foglalkozó Ideiglenes Bizottság jelentésére és a Költségvetési Ellenőrző Bizottság, a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, a Halászati Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, az Alkotmányügyi Bizottság, a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság, a Külügyi Bizottság, a Fejlesztési Bizottság és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A6-0153/2005),

---

([1]) HL C 172., 1999.6.18., 1. o.
([2]) HL C 310., 2004.12.16., 1. o.
([3]) HL L 253., 2000.10.7., 42. o.
([4]) HL C 104. E, 2004.4.30., 991. o.
([5]) Aznapi elfogadott szövegek, P6_TA-PROV(2004)0005.
([6]) Elfogadott szövegek, P6_TA-PROV(2004)0075.

2005. június 8., szerda

A. mivel az aktuális pénzügyi terv és a költségvetési fegyelemről és a költségvetési eljárások javításáról szóló, 1999. május 6-i intézményközi megállapodás elvileg 2006-ban lejár,

B. mivel 2006-ban a legtöbb pénzügyi vonzatú közösségi jogszabály hatályát veszti,

C. mivel a következő pénzügyi terv előkészítése az Unió előtt álló egyik legnagyobb kihívás a következő hónapokban, hiszen – tekintettel az új és globális kihívásokra és feladatokra – ez alakítja majd az új, kibővített Uniót,

D. mivel az Európai Parlament úgy döntött, ideiglenes bizottságot állít fel az alábbi megbízatással:

a) határozza meg az EP politikai prioritásait a jövőbeni pénzügyi tervre vonatkozóan mind jogalkotási, mind költségvetési szempontból,

b) tegyen javaslatot a jövőbeni pénzügyi terv struktúrájára e prioritásokkal összhangban,

c) készítsen becslést az Európai Unió 2007 és 2013 közötti kiadásaira biztosítandó pénzügyi forrásokról,

d) tegyen javaslatot a források indikatív elosztására a pénzügyi terv különböző költségvetési fejezetei között és a fejezetein belül a prioritásokkal és a javasolt struktúrával összhangban,

E. mivel az ideiglenes bizottságnak zárójelentést kell előterjesztenie, mielőtt az Európai Tanács kialakítja közös álláspontját,

F. mivel az 1999. május 6-i intézményközi megállapodás (26) bekezdésének megfelelően a Bizottság 2004. február 10-én és július 14-én előterjesztett javaslatával megindította az új pénzügyi tervet és az új intézményközi megállapodást előkészítő eljárást,

G. mivel az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés (a továbbiakban: „Alkotmány") számos jogalkotási területen megerősíti az Európai Parlament szerepét, kiszélesíti az Európai Parlament költségvetési jogosultságának körét, és (az I-55. cikkben és a III-402. cikk (5) bekezdésében) előírja, hogy a többéves pénzügyi keretet a Tanács által egyhangúlag elfogadott európai törvény határozza meg (a Tanács az Európai Parlamenttel való egyeztetést és annak egyetértését követően határoz, amely egyetértést a tagok többségének támogatása alapján kell megadni),

H. mivel az 1999. május 6-i intézményközi megállapodás (26) bekezdése biztosítja az aktuális pénzügyi terv meghosszabbítását, hacsak az aktuális pénzügyi tervet kifejezetten nem nyilvánítják megszűntnek,

I. mivel intézményközi megállapodás hiányában az EK-Szerződés 272. és 273. cikkének előírásai lehetővé teszik éves költségvetések elfogadását, ha a költségvetést nem fogadták el a pénzügyi év kezdetén,

J. mivel az új Bizottság hivatalosan támogatja a korábbi Bizottságnak az új pénzügyi terv struktúrájára, időtartamára, illetve az évenkénti és kiadási tételenkénti pénzügyi források szintjére vonatkozó javaslatait, valamint az együttesen „Prodi-csomag" néven ismert jogalkotási javaslatokat,

K. mivel a fent említett 2004. április 22-i állásfoglalásában az Európai Parlament hangsúlyozta, hogy „nem lesz pénzügyi terv anélkül, hogy az Európai Parlament és a Tanács megegyezésre jutna a pénzügyi csomagot illetően, mivel a létező Szerződés nem teszi kötelezővé pénzügyi terv elfogadását, és csak éves költségvetéseket ír elő",

L. mivel a HÉA és GDP források (amelyek célja létrehozásukkor az EU saját forrásainak kiegészítése volt) fokozatosan a közösségi költségvetés fő finanszírozási forrásává váltak; mivel a jelenlegi saját források rendszeréhez hozzáadott eltérési rendszerekkel együtt csak bonyolultabbá és az állampolgárok számára átláthatatlanná, valamint sokkal inkább egyenlőtlenebbé tették a rendszert és egy olyan finanszírozási rendszerhez vezettek, amely elfogadhatatlan egyenlőtlenségeket hozott létre a tagállamok között,

M. mivel a 2004. decemberi Európai Tanács következtetései megerősítették a „Prodi-csomagot", mint a Tanács munkájának alapját, amely elfogadta, hogy az Európai Parlamenttel való rendszeres kapcsolattartás révén intézményi párbeszédet tartson fenn,

2005. június 8., szerda

N. mivel a 2004. decemberi Európai Tanács következtetéseiben világosan meghatározott a pénzügyi terv és a saját források problémája, illetve a helyesbítési mechanizmus közötti kapcsolat,

O. mivel az utóbbi hat hónap során az ideiglenes bizottság:

– mélyrehatóan elemezte a Bizottság javaslatait,

– szorosan együttműködött valamennyi állandó bizottsággal, és azok véleményét alaposan megvizsgálta,

– érdeklődéssel követte a holland elnökség által folytatott „építőkockák" munkamódszert és gyakori, építő jellegű kapcsolatot tartott fenn a luxemburgi elnökséggel,

– pozitív politikai prioritásokat állapított meg az Európai Parlament tárgyalási pozíciójának meghatározása céljából,

– kapott megbízatásával összhangban javaslatokat tett a következő pénzügyi terv időtartamát, struktúráját és pénzügyi forrásait illetően,

P. mivel az Alkotmány lehetővé teszi az uniós saját források új kategóriáinak bevezetését és egy már meglévő kategória megszüntetését,

Általános összefüggés

1. ragaszkodik ahhoz, hogy a bővülő Európai Uniónak olyan megfelelő pénzügyi forrásokkal kell rendelkeznie, amelyek összhangban vannak növekvő politikai törekvéseivel és megfelelnek fokozódó kötelezettségeinek otthon és külföldön egyaránt; ragaszkodik továbbá ahhoz, hogy az EU költségvetéséből származó összes ráfordításnak európai értéket kell hozzátennie a tagállamok állami kiadásaihoz; illetve ahhoz, hogy a szubszidiaritás elvét szigorúan figyelembe kell venni a nem kizárólagos kompetenciák területére eső kiadási döntések során – különösen azt a kritériumot, hogy méreténél vagy hatásánál fogva egy EU intézkedés jobban biztosítja az Unió célkitűzéseinek elérését;

2. a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás, az egyszerűsítés és a demokratikus felelősségre vonhatóság érdekében követeli, hogy mind az intézmények szintjén, mind pedig a tagállamokon belül javítsák és egyszerűsítsék a pénzügyi ellenőrzés mechanizmusait, hogy az EU valamennyi költésével kapcsolatban biztosítani lehessen a valódi nyilvános felelősségre vonhatóságot;

3. emlékeztet, hogy a pénzügyi terv olyan pénzügyi keret, amelynek célja az EU prioritásainak fejlesztését biztosítani a költségvetési fegyelem összefüggésében, nem pedig hét évre szóló többéves költségvetés; rámutat, hogy a pénzügyi terv hivatkozási pont marad, ezért biztosítania kell a szükséges rugalmasságot a középtávú politikai célkitűzések tükrözése érdekében, és biztosítania kell azokat a pénzügyi forrásokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy lehetővé váljon a jövőbeni kihívásoknak való hatékony és méltányos megfelelés úgy, amint azt a Szerződés is meghatározza; eltökélt szándéka, hogy teljes mértékben kihasználja a Szerződés 272. cikkében számára biztosított hatáskört, amelynek értelmében éves költségvetési eljárást határoztak meg az Európai Unió kiadásainak jóváhagyása céljából;

4. megállapítja, hogy az új Barroso-bizottság teljes mértékben támogatja a Prodi-bizottság megbízatása utolsó hónapjaiban előterjesztett javaslatait; mindazonáltal elutasítja az Európai Unió választott és végrehajtó szerveit három egymást követő megbízás során megkötő rendszert;

5. tisztában van azzal, hogy számos tagállam nehéz politikai, gazdasági és társadalmi helyzetben van, ugyanakkor felidézi , hogy az EU költségvetése 8,2 %-kal nőtt 1996 és 2002 között, míg a nemzeti költségvetések (EU-15) növekedése átlagosan 22,9 % volt; tudomásul veszi, hogy a MacDougall-jelentés ([1]) szerint az európai költségvetést a tagállamok GDP-jének 2 %-áról 2,5 %-ára kellene növelni; megragadja az alkalmat, hogy rámutasson, hogy az 1993-ban a 15 tagállam számára meghatározott saját források felső határa azóta változatlan maradt: azaz az EU GNI-jének 1,31 %-a a kötelezettségvállalási előirányzatokra és az EU GNI-jének 1,24 %-a a kifizetési előirányzatokra; emlékeztet arra, hogy az EU jelenlegi költségvetése az Unióban az összes állami kiadás kevesebb mint 2,5 %-át teszi ki, szemben az EU GNI-jének átlagosan 47 százalékát kitevő teljes állami kiadással;

([1]) A Bizottság kérésére 1977-ben egy szakértői csoport által elkészített jelentés.

2005. június 8., szerda

6. úgy véli, hogy a bővítés költségeit – amelyekkel igazságos és jog szerinti módon kell megbirkózni – a 15 régi tagállam tökéletesen vállalni tudja, illetve, hogy e költségeket minimálisnak kell tekinteni, figyelembe véve azokat a politikai, társadalmi és gazdasági előnyöket, amelyeket Európa újraegyesítése jelent az egész Unió számára;

7. meg van győződve arról, hogy a pénzügyi terv lehetővé teheti az Unió számára biztosított pénzügyi források kiegyensúlyozott fejlődését, amennyiben:

– azokat valódi európai hozzáadott értékkel, világosan meghatározott prioritásokkal rendelkező és az állampolgárok számára látható intézkedésekre fordítják;

– azok optimalizálják a nemzeti, regionális és helyi szinten futó intézkedésekkel való összefonódást és kiegészítő jelleget az adófizetőkre nehezedő teher lehető legnagyobb mértékű csökkentése érdekében;

– azokat a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás szabályainak megfelelően költik el, az eredményességre és a hatékonyságra összpontosítva; megállapítja, hogy az európai szintű kiadások megtakarításokat eredményezhetnek nemzeti szinten, különösen azért mert az ilyen kiadások biztosítják a méretgazdaságosságot, vagy pedig mert nemzeti szinten hozhatnak létre bevételeket;

8. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi tervről folyó vita szorosan kapcsolódik a saját források problémájához, a helyesbítési mechanizmushoz és a társfinanszírozás, illetve a pénzügyi eszközök különböző formáihoz, valamint a létező rendszer módosításának szükségességéhez, amint azt az Európai Tanács is elismerte 2004. decemberi következtetéseiben; sajnálja, hogy a Bizottság az új pénzügyi tervvel párhuzamosan nem terjesztett elő ambiciózusabb javaslatokat a jelenlegi rendszer helyettesítésére;

9. végső szavazása során figyelembe fogja venni azt, hogy a Tanács milyen módon ismeri el a jelenlegi saját forrás rendszer mindenre kiterjedő reformjának szükségességét, amelynek alapján az új kiadásokat méltányosan lehet felosztani a tagállamok között és, végső soron vissza lehet térni a közös politikák finanszírozásának eredeti elvéhez, amely szerint a közös politikákat valódi saját források révén finanszírozzák átlátható, méltányos és demokratikus rendszer révén, melynek legkésőbb a következő pénzügyi terv kezdetekor hatályba kell lépnie;

10. tudomásul veszi, hogy az Alkotmány módosítani fog számos, együttdöntést bevezető javaslatra vonatkozó jogalkotási eljárást; tudatában van annak, hogy lehetetlen lenne az Alkotmányról jogi szempontból véleményt mondani annak ratifikációs eljárásának lezárulta előtt; sürgeti a Tanácsot, hogy kössön olyan kölcsönös bizalmon alapuló megállapodást, amely garantálja az Európai Parlament jogalkotási jogköreit, és amely felülvizsgálati záradékot vezet be azon jogalkotási aktusok esetében, amelyek eljárása megváltozik az Alkotmány hatálybalépést követően;

11. úgy véli, hogy

– a következő pénzügyi tervek kiemelkedő politikai fontossága miatt;

– figyelembe véve, hogy az Alkotmány megköveteli, hogy a Tanács többéves pénzügyi keretét az Európai Parlament többségi döntéssel hagyja jóvá;

– és szem előtt tartva, hogy a következő pénzügyi keret időben túllép az Alkotmány hatálybalépésének időpontját, és ezért nagyon valószínű módon úgy ítélik majd meg, mint ami a többéves pénzügyi keret funkcióját tölti be, lehetővé téve az Alkotmány keretében az első éves költségvetés elfogadását;

úgy véli, hogy az Európai Parlamentnek csak akkor szabad beleegyeznie abba, hogy kötelezettséget vállal a következő pénzügyi tervről történő megállapodásra, ha azt képviselőinek többsége jóváhagyja;

12. emlékeztet arra, hogy a jelenlegi Szerződések értelmében a pénzügyi tervnek nincs hivatalos státusza, és az csak az Európai Parlament jóváhagyásával vezethető be önkéntes alapon; emlékeztet továbbá arra, hogy ha nem születik megállapodás, az EK-Szerződést az éves költségvetések elfogadásának szabályozása céljából fogják alkalmazni; hangsúlyozza, hogy nem fogadja el a következő pénzügyi tervet, ha a Tanács nem veszi figyelembe a Parlament prioritásait;

2005. június 8., szerda

13. bizonyos mértékig üdvözli a Bizottságnak a következő, 2007 és 2013 közötti időszakra szóló pénzügyi keretre vonatkozó javaslatait és a kapcsolódó, a „Prodi-csomag" részét képező jogalkotási javaslatokat, melyek 2006 végétől a jelenlegi jogszabályok többségét felváltják majd, úgy véli, ezek a javaslatok esélyt biztosítanak arra, hogy a kibővült Unió továbbfejlessze új politikai napirendjét; miután ideiglenes bizottsága és 17 bizottsága mélyrehatóan elemezte a Bizottság javaslatait, és ez utóbbiak véleményt is nyilvánítottak azokkal kapcsolatban, a Parlament úgy véli, hogy a Bizottság javaslatai minősített támogatottságot élveznek, és ily módon az elemzés és a jövőbeli tárgyalások elfogadható alapját képezik; mindazonáltal a Parlament felhívja a Tanács figyelmét néhány olyan politikai prioritásra, amelyek esetében az Unió és állampolgárai számára az európai hozzáadott érték rendkívül fontos;

14. alapvetőnek tekinti továbbá, hogy a pénzügyi tervet azonnal jóvá kell hagyni, hogy az 2007. január 1-jétől teljes körűen működésbe léphessen, megelőzve ez által, hogy az EU munkája bármilyen időre megszakadjon, különös tekintettel a Bizottság jogalkotási javaslataira;

I. rész

Politikai kihívások

Versenyképesebb és összetartóbb Európa

Kohézió

15. üdvözli a kohéziós politika javasolt reformját, amely e politikát a növekedés, a foglalkoztatás és a fenntartható fejlődés célkitűzéseinek szolgálatába állítja; úgy véli, hogy az európai regionális politika a társadalmi, gazdasági és területi kohézió előmozdításának elengedhetetlen eszköze, amely lehetővé teszi az Unió számára, hogy fellépjen a regionális egyenlőtlenségek csökkentése érdekében, az Unió, mint egész harmonikus fejlődését előmozdítva, és a szerkezeti hiányosságok leküzdése érdekében (nehéz hozzáférés, elnéptelenedés és alacsony népsűrűség, távoli helyszín stb.), valamint a régiók fenntartható fejlődésének, növekedésének, versenyképességének és foglalkoztatásának ösztönzése érdekében, aláhúzza a kohéziós politika lisszaboni célok megvalósításában játszott fontosságát, valamint az Európai Unió különböző területei közötti szakadék áthidalásához való hozzájárulást, illetve, hogy a kohéziós politikához rendelt valamennyi erőforrást erre a célra kell fordítani; meg van győződve arról, hogy az európai szintű együttes fellépés költséghatékony, mivel lehetővé teszi a méretgazdaságosságot, az eljárások racionalizálását és a források összevonását, különösen a határokon átnyúló együttműködés összefüggésében; úgy véli, hogy az Unió egymást követő bővítéseinek és regionális egyenlőtlenségei csökkentésének elengedhetetlen feltétele az erős, jól finanszírozott európai regionális politika, és hogy a folyamat során a támogatási programok rendszerének alapstruktúráját a három pillérrel fenn kell tartani a közöttük lévő összehasonlító kapcsolat tekintetében; ennélfogva úgy véli, hogy az Unió GNI-jének 0,41 %-a és az új tagállamok nemzeti GNI-jének 4 %-a szükséges, feltéve, hogy a tagállamok biztosítani tudják, hogy az intézkedésekre a nemzeti és regionális intézkedéseken felül kerül sor, illetve, hogy a megfelelő (állami és magánalapok felhasználásával megvalósított) társfinanszírozás rendelkezésre áll; eltökélt szándéka a Bizottság N+2 szabálya strukturális alapokban történő szigorú alkalmazásának felügyelete, és ezért továbbra is alkalmazni kell a kohéziós alapra vonatkozó jelen szabályokat;

Kutatás

16. hangsúlyozza, hogy a tudásalapú gazdaság alapja a tudományos kutatás, a technológiai fejlesztés és az innováció, ezek a növekedés és a fenntartható fejlődés, a vállalati versenyképesség, a foglalkoztatás és a lisszaboni stratégia célkitűzései megvalósításának kulcsfontosságú tényezői; úgy véli, hogy a kutatási erőfeszítéseket európai szinten kell fokozni és állandósítani, kiválósági központokat hozva létre az európai egyetemeken, hozzáadott értéket biztosítva az ipar, a kis- és középvállalkozások és Európa állampolgárai számára, elősegítve az együttműködést a magán és az állami szereplők között, különösen a kutatási infrastruktúra, valamint az állami és magán partnerség (PPP) bátorítása tekintetében; hangsúlyozza, hogy ennek a pénzügyi tervnek a 2002-es barcelonai Európai Tanácson kitűzött cél eléréséhez jelentős mértékében hozzá kell járulnia, azaz ahhoz, hogy a K&F-kiadások 2010-re elérjék az EU GNI-jének 3 %-át, és ezt a jövőbeli pénzügyi terveknél mint tényezőt kell figyelembe venni; úgy véli, hogy megfelelő erőforrásokat kell előirányozni az űrprogram végrehajtására a kutatási területen belül, és hogy a jogalkotási eszközök és a pénzügyi források számára felülvizsgálati záradékot kell biztosítani az Alkotmány hatályba lépését követő időszakra; ragaszkodik ahhoz, hogy az Európai Kutatási Térségnek ténylegesen magában kell foglalnia mind a 25 tagállamot; az európai versenyképesség és a társadalmi kohézió szempontjából is létfontosságúnak tartja, hogy a régiók és a társadalmi csoportok közötti digitális szakadékot át kell hidalni, és hogy egyetlen európai uniós polgárnak sem szabad kiszorulnia az információs társadalomból;

2005. június 8., szerda

Transzeurópai hálózatok

17. üdvözli a Bizottságnak a transzeurópai távközlési hálózatok (TEN-T) prioritási projektjeire vonatkozó javaslatait; megállapítja azonban, hogy a 30 prioritási közlekedési projektre és a Marco Polo programra kiutalt források olyan minimális összegűek, hogy azoknál fontolóra kell venni a felfelé történő módosítást; hangsúlyozza a közlekedési hálózatok stratégiai fontosságát az EU egységes piacának végleges konszolidálásában , illetve az EU-nak a tagjelölt, előtagjelölt és „baráti kör" országokkal való szorosabb kapcsolatai tekintetében; megállapítja, hogy a közlekedési hálózatok összekapcsolása megerősítheti a kereskedelem és a befektetések fejlődését, és ily módon előmozdíthatja a fenntarthatóságot, a stabilitást, valamint a társadalmi, gazdasági és földrajzi kohéziót; a közlekedési kapcsolatok és az országok közös infrastruktúrájának fejlesztéséhez megfelelő finanszírozást kér; ragaszkodik ahhoz, hogy a finanszírozás feltételeként a tagállamok biztosítsák a megfelelő saját rész finanszírozását és az érintett régióknak a hálózathoz való megfelelő hozzáférését, és hajlandó megvizsgálni olyan innovatív pénzügyi eszközöket, mint az EBB eszközei vagy a hitelgaranciák, európai koncessziók, európai kölcsönök és kamatkönnyítési alap, amelyek állami és magánszektorbeli beruházásokra vonatkoznak csak a kutatás, az innováció, az űrkutatás, valamint a jelentős fizikai és nem fizikai hálózatok terén;

18. megállapítja, hogy az új rendelet a TEN-E programba tartozó infrastruktúrafinanszírozást is lehetővé teszi, ami az előző, 2000 és 2006 közötti időszakra szóló keretben nem volt lehetséges; azon a véleményen van, hogy az e program keretében nyújtott támogatásnak elsősorban tanulmányokra kell irányulnia;

A Szociálpolitikai Menetrend

19. úgy véli, hogy a Szociálpolitikai Menetrend végrehajtására szánt szerény pénzügyi eszközök azt a minimumot jelentik, amely még lehetővé teszi a fenntartható növekedés lisszaboni stratégiájához történő hozzájárulást több és jobb munkahely révén; úgy véli, hogy a szociálpolitika területén a megfelelő szintű közösségi kiadás továbbra is döntő fontosságú, különösen a foglalkoztatás és a szociális védelem tekintetében; hangsúlyozza azonban, hogy a szociálpolitika esetében a tagállamoké a fő felelősség és kompetencia; úgy véli, hogy a Szociálpolitikai Menetrend célkitűzéseinek eléréséhez a pénzeszközöket 200 millió EUR-val kell növelni;

Oktatás és szakképzés

20. úgy véli, hogy az egész életen át tartó tanulás, beleértve az oktatást és a szakképzést is, a következő pénzügyi terv egyik legfőbb prioritása, illetve a növekedés, a társadalmi befogadás és a versenyképesség kulcstényezője; pénzügyi keretének javasolt növelését az EU e területen kitűzött céljai megvalósításához feltétlenül szükségesnek tekinti; úgy véli, hogy az egész életen át tartó tanulás területén, beleértve az oktatás és a szakképzés területét is, az európai programok hatékonysága nyilvánvaló, mivel hozzáadott értéket kínálnak és az egyébként nemzeti határokon belülre korlátozódó innováció és bevált gyakorlatok terjesztésének eszközéül szolgálnak; hangsúlyozza, hogy a hallgatók és a munkavállalók mobilitását Unió-szerte erősíteni kell, mert ezáltal használhatják ki az új lehetőségeket; hangsúlyozza, hogy több hallgatót kell bevonni a közös oktatási tevékenységekbe; üdvözli az egyetlen eszközzé történő összevonást, úgy véli, hogy célkitűzéseinek eléréséhez a pénzeszközöket 670 millió EUR-val kell növelni;

Jobb életminőség

Vidékfejlesztés

21. úgy véli, hogy a közös agrárpolitika (KAP) szerkezetátalakítását a vidékfejlesztési alapok jelentős növelésének kell kísérnie a vidéki területek foglalkoztatási és versenyképességi problémáinak orvoslása érdekében, különösen az új tagállamokban; úgy véli, hogy a vidékfejlesztés terén eszközölt beruházás a vidék diverzifikációját elősegítő vállalkozások fokozott támogatását is szükségessé teszi; azon a véleményen van, hogy a Bizottságnak az új vidékfejlesztési alap költségvetésére vonatkozó javaslata rendkívül szűkös, ezért az abszolút minimumot képezi;

Környezetvédelem

22. üdvözli a Bizottság azon megközelítését, miszerint a Natura 2000 programot be kell olvasztani a vidékfejlesztési alapba és a strukturális alapokba, amelyeknek a jelentősen megerősített Life+ program mellett a pénzügyi finanszírozás fő forrását kell jelenteniük; ebben az összefüggésben ragaszkodik egy olyan, jogilag kötelező erejű mechanizmushoz, amely biztosítja a Natura 2000 megfelelő végrehajtását és EU-finanszírozását az előirányzott teljes összeghez való becsült hozzájárulásának szintjén, ami évente megközelítőleg 6,1 milliárd EUR az EU-25 tekintetében; hangsúlyozza, hogy ennélfogva 21 milliárd EUR-nyi összeget kell a pénzügyi tervben a Natura 2000 program számára („jól körülbástyázottan")

előirányozni úgy, hogy a megfelelő részek a megfelelő alapok keretében legyenek elkülönítve; kéri a Natura 2000 végrehajtását célzó, a pénzügyi terv 2. fejezete alá tartozó intézkedések finanszírozását; kéri a Natura 2000 azon tevékenységeinek és irányításának finanszírozását, amelyek a Life+ programon belül más eszközökből nem finanszírozhatók; ezzel összefüggésben felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a Natura 2000 más alapokba történő beillesztésének lehetőségét;

A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség

23. a következő pénzügyi keret időszakára a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítását tekinti egyik politikai prioritásának, és megállapítja, hogy a Bizottság az erre előirányzott alapok lényeges növelését javasolta; úgy véli, hogy az erre a területre javasolt összeg – a javasolt 3. fejezet alatt előirányzott pénzeszközök nagyjából kétharmada – valószínűleg nem elegendő az Európai Unió e területen az Európai Parlament és a Tanács által meghatározott szükségleteinek és célkitűzéseinek fedezésére; úgy véli, hogy céljainak eléréséhez a pénzeszközöket 1 milliárd EUR-val kell növelni; ezenfelül úgy véli, hogy a 3. fejezet alatt elegendő tartalékot kell hagyni ahhoz, hogy az előre nem látható igényekkel és az új fejleményekkel is számolni lehessen;

24. a szervezett bűnözés elleni harc – beleértve a terrorizmust is – számára biztosított prioritásnak, valamint az igazságügyi együttműködés erősítésének figyelembe vételével, az Europol és az Eurojust számára rendelkezésre álló költségvetési erőforrások összevonását kéri; továbbá azt kéri, hogy a szóban forgó intézkedést kísérje az Europol demokratikus ellenőrzésének erősítése;

Az állampolgárokhoz közeli Európa

Az európai polgárság, kultúra és sokféleség elősegítése

25. a „Cselekvő ifjúság" programot prioritási programnak tekinti; úgy véli, hogy a jelenlegi ifjúsági program egyértelműen megmutatta a közösségi program európai hozzáadott értékét a multilaterális ifjúsági csereprogramok, az európai önkéntes szolgálat, a projektek hálózatba szervezése és a fiatal munkavállalóknak nyújtott európai képzés megszervezése során; üdvözli a közösségi eszközök e területen javasolt ésszerűsítését; úgy véli, hogy a program célkitűzéseinek eléréséhez a 811 millió EUR-s keretösszeget 1 milliárd EUR-ra kell növelni;

26. üdvözli a kultúra területén alkalmazott közösségi eszközöknek a Bizottság „Kultúra 2007" programra vonatkozó javaslatában (COM (2004)0469) felvázolt ésszerűsítését; helyteleníti, hogy jelenleg az EU költségvetéséből lakosonként csak 7 centet fordítanak művészeti célra; úgy véli, hogy a bizottsági javaslat finanszírozásának javításához a 360 millió EUR-t 500 millió EUR-ra kell növelni;

27. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az európai polgárok túlnyomó többsége, elmondása szerint, keveset, vagy éppen semmit sem tud az Európai Unióról, annak intézményeiről, politikáiról, illetve teljesítményéről; hangsúlyozza, hogy az Uniónak hozzáférhetővé kell tennie a szükséges eszközöket egy hatékony információs és kommunikációs stratégia támogatásához, amelynek segítségével elmagyarázhatja polgárainak, miként működnek az ő szolgálatukra fennálló intézmények, illetve miért is követik a szorgalmazott célokat; fokozott koherenciát szorgalmaz a pénzügyi tervek és az Alkotmány új rendelkezései között, a részvételi demokrácia és különösen a társadalmi párbeszéd fejlesztésének, valamint a polgári kezdeményezések megvalósításának vonatkozásában is; üdvözli egy jogalkotási javaslat előterjesztését a „Polgári részvételi program" utódprogramjára, amely továbbra is prioritást élvez, hogy előmozdítsa az aktív és tevékeny civil társadalmat, és Európát közelebb vigye polgáraihoz egy alulról felfelé építkező folyamat segítségével;

Erősebb Európa a nagyobb szolidaritás biztonságosabb világában

28. kitart amellett, hogy a külső fellépésekhez olyan szintű finanszírozást kell biztosítani, amely lehetővé teszi az EU számára, hogy a világban valódi „globális partnerré" váljon, és biztosítja számára a politikai törekvései megvalósításához és nemzetközi kötelezettségvállalásai teljesítéséhez szükséges eszközöket; hangsúlyozza vonakodását a tekintetben, hogy az aktuális pénzügyi tervek keretében jelentkező 4. fejezet alá tartozó állandó nyomás adta helyzetet állandósítsák, különösen pedig a magas szintű rugalmasság és az elegendő tartalék szükségére mutat rá, hogy az előre nem látható eseményekkel számolni lehessen; rámutat annak szükségére, hogy e területen az Alkotmányban jelzett megközelítés alkalmazásának – különösen az I-57. cikkben meghatározott különleges partnerség alapján az új szomszédsági politikának – a biztosításához elegendő finanszírozás álljon rendelkezésre;

2005. június 8., szerda

29. hangsúlyozza, hogy szükség van az európai szomszédsági stratégia további diverzifikálására, hogy azon országok számára is vonzó alternatívát kínáljon, amelyek az Európai Unió tagjaivá válhatnának, de amelyek végül megmaradnak az Unió közeli partnereinek; kitart amellett, hogy az Európai Parlamentet a költségvetési hatóság részeként, ahogy ma, a jövőben is egyenlő partnerként kell bevonni minden olyan döntésbe, amely egy lehetséges tagjelölt ország csatlakozás előtt álló országgá válására vonatkozik, és jelentős költségvetési vonzata van; határozott meggyőződése, hogy szükség van az alapok növelésére a szomszédos országokkal kialakított kapcsolatok elmélyítéséhez, egyszersmind kellő szintű pénzek biztosítására a tagjelölt és a lehetséges tagjelölt országoknak, ami biztosítja számukra a tisztességes és egyenlő elbírálást; különösen felhívja a figyelmet arra, hogy az EU fejlődő országokkal fenntartott kapcsolatainak finanszírozására rendelkezésre álló forrásokat a szükséges minimumnak kell tekinteni azon európai kötelezettségvállalás teljesítéséhez, amely a fejlődő országok által a Millenniumi Fejlesztési Célok 2015-re történő megvalósításához nyújtott segítségre vonatkozik;

30. kéri a koherencia biztosítását a javasolt jogalkotási aktusok és az Alkotmány valószínűsíthető rendelkezései között, minden esetben növelve az Európai Parlamentnek a döntéshozatalban való tényleges, demokratikus részvételét ***i***de értve a többéves stratégiai keretek elfogadását és felülvizsgálatát; rámutat, hogy különösen nagy szükség van az Európai Parlament nagyobb részvételére a közös kül- és biztonságpolitikát érintő intézkedésekre vonatkozó döntésekben különösen, ha ezek költségvetési vonzattal járnak; ebben az összefüggésben elengedhetetlennek ítéli a Parlament mindenkori tájékoztatási és konzultációs gyakorlatának továbbfejlesztését a KKBP-t illetően; ebben az összefüggésben úgy ítéli meg, hogy a finanszírozás elosztása a „rendes" EU-költségvetésbe, és ezáltal az EP mentesítési hatáskörébe kell hogy tartozzon;

31. üdvözli az Európai Külügyi Szolgálat küszöbönálló megalakítását és kitart amellett, hogy annak igazgatási költségei teljes egészében az EU költségvetésére hárulnak;

32. üdvözli az EU és az USA vezetésének megújult eltökéltségét e közös menetrend kialakítása tekintetében, beleértve a külpolitikai problémákkal kapcsolatos közös fellépéseket is; megállapítja, hogy ezt a megközelítést a Bizottság javaslatai nem tükrözik, és kitart amellett, hogy az Európai Parlamentnek részt kell vennie az ezekkel a kérdésekkel kapcsolatos döntésekben, ha azoknak költségvetési vonatkozásai vannak;

II. rész

A pénzügyi keret szervezése és struktúrája

Időtartam

33. megállapítja, hogy a Bizottság 7 éves időtartamú pénzügyi keretet javasolt a demokratikus felelősségvállalás és elszámoltathatóság okán; ismételten az Európai Parlament és az Európai Bizottság ötéves megbízatásával párhuzamos időtartamú pénzügyi terv mellett foglal állást, és felidézi, hogy az Alkotmány a következő többéves pénzügyi keret számára legalább ötéves időtartamot ír elő, amely lehetővé tenné a Bizottság és a Parlament megbízatásának időtartamával való összehangolást; rámutat, hogy a jogalkotási javaslatok időtartama független maradhatna a pénzügyi terv időkeretétől; ennélfogva felkéri az intézményközi megállapodás tekintetében tárgyaló küldöttségét, ragaszkodjon ahhoz, hogy a leendő intézményközi megállapodás – különösen az olyan fontosabb politikai területeken, mint a mezőgazdasági politika, a strukturális és a kohéziós politika, valamint a kutatás – a leendő pénzügyi terv időtartamához képest hosszabb (7 éves) időtartamot garantáló rendelkezéseket írjon elő többéves programok esetén;

34. támogatja a Bizottság 7 éves pénzügyi tervre vonatkozó javaslatát; úgy ítéli meg, hogy egy rövidebb időtartamú keret technikai és politikai szempontból nem lenne praktikus, valamint hogy a hosszabb pénzügyi terv hozzájárul majd a rendszer stabilitásához és elősegíti a kohéziós politika, valamint a közös költségvetés más pénzügyi eszközeinek programozását;

Struktúra

35. tudomásul veszi a Bizottság az új pénzügyi keret átalakítására vonatkozó javaslatát annak célkitűzésével, hogy a szélesebb értelemben vett politikai célokat jobban tükrözze, a társadalmi és gazdasági kohéziót erősítse, egyszersmind az EU többéves kiadásainak nagyobb áttekinthetőségét biztosítsa a polgárok számára, ugyanakkor viszont úgy véli, hogy bizonyos esetekben mindez szükségtelen merevséget eredményez;

36. úgy véli, hogy a 3. fejezet (Állampolgárság, szabadság, biztonság és a jog érvényesülése) helytállósága az előirányzatok nagysága szempontjából az összes többi fejezettel összehasonlítva megkérdőjelezhető, de politikai vonatkozásban mindazonáltal elfogadható; azt az álláspontot képviseli, hogy külön alfejezetet kellene létrehozni a fejezeten belül a szabadságnak, a biztonságnak és a jog érvényesülésének területe részére, hogy az EU ezen fontos politikai prioritása láthatóbbá váljék, ugyanakkor pedig gondoskodni kíván arról, hogy a fejezet többi részének finanszírozása ne csökkenjen;

2005. június 8., szerda

37. emlékeztet arra, hogy az Alkotmány hatályba lépését és a kötelező és nem kötelező kiadások közötti különbség megszűnését követően a 2. fejezet alá tartozó piaci alapú kiadásokra szánt források és a közvetlen kifizetések elkülönítése megszűnik;

Igazgatási kiadások

38. készen áll olyan struktúrát fenntartani, amely megkönnyíti a költségvetési hatóság számára a Bizottság igazgatási kiadásainak ellenőrzését, ezért ellenzi az ilyen jellegű kiadásoknak az 5. fejezet alól történő kivonására irányuló javaslatot; mindazonáltal úgy véli, hogy a költségvetési nómenklatúrához bevezetett tevékenységalapú költségvetés-tervezési rendszert meg kell őrizni és tovább kell fejleszteni; ennélfogva támogatja, hogy a Bizottság igazgatási költségei továbbra is az egyes politikai területek alá tartozzanak, de véleménye szerint a pénzügyi tervek tábláján kívül kötelező felső határértéket kell megállapítani oly módon, hogy ezeket a felső határértékeket csak a költségvetési hatóság határozatával lehessen növelni a jövőbeli intézményközi megállapodás által kínált bármely eszközt felhasználva; hangsúlyozza, hogy a költségvetési fegyelmet az EU valamennyi intézményének be kell tartania;

Ügynökségek

39. aggodalmát fejezi ki a különböző típusú, decentralizált végrehajtó és szabályozási ügynökségek állandó növekedése miatt, és helyteleníti, hogy a Bizottság nem tudta bemutatni az ügynökségek számára szóló, a következő pénzügyi keret időszakára vonatkozó többéves tervének részleteit; felhívja a jogalkotó hatóságokat, hogy az új ügynökségek létrehozásakor vegyék figyelembe a költségvetési kihatásokat; ugyanebben az összefüggésben hangsúlyozza, hogy az egyes ügynökségek munkafeladatainak növekedése is komoly költségvetési kihatással lesz az EU költségvetésére; felkéri a tagállamokat, hogy az új ügynökségek létrehozásával kapcsolatban vállalják jövőbeni finanszírozásuk szempontjából a szükséges felelősséget;

40. hangsúlyozza, hogy az ügynökségek fejlődését a jövőben a költségvetési és a jogalkotási szerveknek is folyamatosan vizsgálnia kell, nem csak azért, mert a decentralizált szervek igazgatási költségei a költségvetést terhelik (2 735 főnyi személyzet a bizottsági létszámterven felül a 2005. évi költségvetésben), hanem azért is, mert az ügynökségek igazgatóságában található tagállami képviselők jelenlétük révén kormányközi befolyást gyakorolhatnak a közös politikákra, és az ügynökségek nem tartoznak demokratikus elszámoltathatósággal az Európai Parlamentnek;

41. a Bizottság igazgatási kiadásaihoz kért megközelítéshez hasonló megközelítésre hív fel, amelynek alapja az ügynökségek számára kötelező felső határérték bevezetése a pénzügyi terv tábláján kívül, amely csak a költségvetési szerv határozata révén növelhető a jövőbeli intézményközi megállapodás által kínált eszközök felhasználásával; szándékában áll ezen eszközök révén – a programokra káros hatást nem gyakorolva – fokozni az ügynökségek feletti ellenőrzést és átláthatóságot;

Felülvizsgálat, rugalmasság és tartalékok

42. emlékeztet arra, hogy az aktuális pénzügyi terv időtartama alatt a pénzügyi terv felső határának emelésére biztosított valamennyi eszközt, a felülvizsgálati, a korrekciós, a rugalmassági eszközt és a Szolidaritási Alapot is igénybe vették egy közös megállapodást követően az állandó és a strukturális szükségletek, illetve a váratlanul felmerülő szükségletek finanszírozására; hangsúlyozza, hogy a rugalmasság több évet átfogó összefüggésben elengedhetetlen eszköz; emlékeztet arra, hogy 1999-ig a pénzügyi tervet számos alkalommal felülvizsgálták, és hogy – az elmúlt években és különösen a jelenlegi pénzügyi terv (2000-2006) során – a rugalmassági eszközt a hét évből hat évben igénybe vették, ami nyilvánvalóan jelzi, hogy egyes fejezeteket alulfinanszíroztak; a jövőre nézve pedig arra hív fel, hogy a rugalmassági mechanizmusokat ne az évente állandóan jelentkező igények finanszírozására használják;

43. hangsúlyozza, hogy a rugalmasság döntő fontosságú szerepet játszik az Európai Parlament tárgyalási helyzetében; a Tanács minden olyan kísérletét elutasítja, amely a jövőbeli szükségletekhez való alkalmazkodást biztosító megfelelő mechanizmusok nélküli pénzügyi keret elfogadására irányul, és úgy véli, hogy a költségvetési hatóság egyik fő feladata ilyen mechanizmusok biztosítása; úgy véli, hogy a rugalmasság mértéke és eszközei szorosan összefüggnek a teljes összegekről szóló döntéssel, valamint a pénzügyi terv végleges struktúrájával és időtartamával;

2005. június 8., szerda

44. ennélfogva a következőket javasolja:

– fogadják el a Bizottság többéves hatású felülvizsgálati eljárásra vonatkozó javaslatát a pénzügyi keret tartós módosításainak fedezetére, amelyet megkönnyíthet a költségvetés elfogadásához szükséges többséggel azonos többségi elfogadás (minősített többség a Tanácsban és abszolút többség a Parlamentben);

– fogadják el a jogalkotási aktusok rugalmasságáról szóló bizottsági javaslatot, de a rugalmasság mértékét növeljék 10 %-ra az együttdöntés keretében rögzített összegek alatt vagy fölött;

– utasítsák el a Bizottságnak a rugalmasság fejezetek közötti újrafelosztására vonatkozó javaslatát;

– a pénzügyi kereten kívül hozzanak létre jelentős tartalékokat a rugalmasság céljára, hogy az Unió az előre nem látott szükségletekre és a váratlan válságokra reagálni tudjon;

– vegyék tervbe a pénzügyi terv alapos átvizsgálását, amennyiben a gazdasági fejlődéssel kapcsolatos alapvető feltételezések – például a feltételezett 2,3 %-os növekedési ütemtől való jelentős eltérés esetén – változnának;

45. hangsúlyozza, hogy a rugalmasságot szolgáló tartalékok létrehozásának elve a pénzügyi keretről szóló átfogó megállapodás nem tárgyalható része; úgy véli, hogy a rugalmasság szintjét szorosan a pénzügyi keret általános felső határához kell kötni, és az előre nem látható szükségletekre szánt összegeket:

– a pénzügyi kereten kívül kell elkülöníteni;

– a Bizottság javaslata alapján a költségvetési hatóság határozatával kell mobilizálni;

– a következőkkel kell finanszírozni:

  – a fejezeteken belüli újraprogramozással;

  – az előirányzatok fejezeteken belüli és fejezetek közötti átcsoportosításával;

  – új előirányzatokkal abban az esetben, ha az első két eszköz nem elégséges;

kéri, hogy új előirányzatok esetén a tagállamoktól csak a határozathozatalt követően lehessen pénzeszközöket kérni, a lehető legkisebbre csökkentve az adófizetőkre nehezedő terhet; javasolja, hogy az egyes határozatok végrehajtásának felgyorsítása érdekében a költségvetési hatóság egyszerűsített eljárással jusson megállapodásra;

46. úgy véli, hogy az átfogó rugalmasságnak a GNI 0,03 %-át kell kitennie (az 1999. május 6-i intézményközi megállapodás 20. pontjának megfelelően), és azt a következő célkitűzésekre kell felhasználni:

– versenyképességi tartalék (legfeljebb 7 milliárd EUR):

  a Bizottság által javasolt, a Növekedési és Kiigazítási Alapot felváltó új eszköz, amely a növekedés és a versenyképesség fellendítésére vehető igénybe, valamint arra, hogy az Unió a gazdasági változásokra reagálni tudjon;

– kohéziós tartalék (legfeljebb 3 milliárd EUR):

  egy olyan mechanizmus létrehozására szolgáló új eszköz, amely arra a célra vehető igénybe, hogy reagálni lehessen a gazdasági sokkhatásokra és az EU 1b. alfejezet alatt támogatható régióiban és tagállamaiban bekövetkező hirtelen változásokra, akár a fel nem használt előirányzatok újraprogramozásán keresztül;

– gyorssegély-tartalék (legfeljebb 1,5 milliárd EUR):

  a pénzügyi terven kívülre helyezendő meglévő eszköz;

– Szolidaritási Alap tartaléka (legfeljebb 6,2 milliárd EUR)

  létező eszköz, amely már a pénzügyi terven kívül helyezkedik el, és amelyre a Bizottság a felső határ alatti költségvetést javasolja;

– hitelgarancia-tartalék (legfeljebb 3,0 milliárd EUR):

  e tartalék egy része már a 4. fejezet alatt létezik; az elvet úgy kell kiszélesíteni, hogy biztosítsa a közlekedési és infrastrukturális projektek finanszírozását; ezt az eszközt a pénzügyi terven kívülre kell helyezni;

2005. június 8., szerda

– rugalmassági tartalék (legfeljebb 3,5 milliárd EUR):

meglévő eszköz, amely már a pénzügyi terven kívülre került, és amelynek összegét 500 millió EUR-val növelték;

III. rész

Költségvetési eszközök és alternatívák

47. úgy véli, hogy a Bizottság javaslata összességében elfogadható; azon a véleményen van, hogy bár néhány tételt túlbecsültek, más tételek nem tükrözik a célkitűzéseket, amelyeket a 490 millió lakost számláló, kibővített Unió állampolgárai politikai, gazdasági és szolidaritási értelemben elvárhatnak az elkövetkező években;

48. azon a véleményen van, hogy választási lehetőségeket és alternatívákat kell feltárni, hogy megtalálható legyen a kompromisszum az európai integráció elmélyítésének célkitűzése, a költségvetési szigor, az új tagállamok jogos elvárásai és a Bizottság javaslatai között; szándékában áll a jövőben saját politikai prioritásainak megfelelően új egyensúlyt kialakítani a kiadások globális mértéke tekintetében;

49. ennélfogva a Bizottság javaslata tekintetében az alábbiakat javasolja alternatív választási lehetőségként és a mellékletben szereplő táblázat szerint:

– Mezőgazdaság:

Megállapítja, hogy a Bizottság javaslatának megfelelően a mezőgazdaság számára elkülönített előirányzatok mértéke a 2007-es 45 %-ról 35 %-ra fog csökkenni 2013-ra; megállapítja, hogy bár az időszakban a növekedés csupán 3 %, mégis az előirányzatok aránytalan mértékét képviseli, amely még tovább nőhet, ha egyes politikákat más politikákhoz képest csökkentenek; elutasít minden olyan kísérletet, amely ismét nemzeti hatáskörbe vonná a KAP-ot; aggodalmát fejezi amiatt, hogy politikai és pénzügyi megállapodás hiányában a Tanács által 2002-ben a Bulgáriát és Romániát érintő piaci intézkedések és közvetlen kifizetések felső határ feletti finanszírozása az EU-25 esetében kétséges marad, ennélfogva javasolja az Európai Tanács 2002. októberi határozatában megállapított támogatási szint biztosítása érdekében az EU-15-ön belüli kötelező társfinanszírozás bevezetését, ha a szükségletek meghaladják az előrejelzéseket;

– Európai Fejlesztési Alap (EFA):

emlékeztet, hogy az Európai Parlament határozottan támogatta az ERFA általános költségvetésbe való beolvasztását a költségvetés egységességének elve alapján és az átláthatóság érdekében, de megállapítja, hogy pénzügyi értelemben a költségvetésbe való felvételnek nem szabad más politikákat veszélyeztetnie; ennélfogva hangsúlyozza, hogy a költségvetésbe való felvétel csak akkor fogadható el, ha a pénzügyi keret általános felső határa kiegészítő forrásokat juttat az általános költségvetésbe; rámutat, hogy a költségvetési előirányzatokat korlátozni kell annak érdekében, hogy az AKCS-országokra gyakorolt negatív hatásokat el lehessen kerülni; hangsúlyozza, hogy az AKCS-országokkal fenntartott partnerség elvét tiszteletben kell tartani az EFA általános költségvetésbe történő integrálása során;

– Növekedési és Kiigazítási Alap:

nem támogatja a Bizottság javaslatát; egy a 47. bekezdésben ismertetett, a versenyképességet szolgáló rugalmassági tartalék mellett foglal állást;

– Szolidaritási Alap:

az aktuális rendszer fenntartását kívánatosabbnak tartja, amelyet mint tartalékot a felső határokon kívül finanszíroznak egy maximális összeggel, amely csak akkor vehető igénybe, amikor azt szükségesnek ítélik, amint azt a 47. bekezdés meghatározza;

– Gyorssegély:

nem támogatja a Bizottság azon javaslatát, miszerint a gyorssegélyt felső határokkal kellene korlátozni; javasolja egy gyorssegély-mechanizmus létrehozását jól körülbástyázottan, a felső határokon kívül, amelyet szükség esetén ugyanolyan mechanizmus révén lehetne finanszírozni, mint a jelenlegi Szolidaritási Alapot, amint azt a 47. bekezdés meghatározza;

– Hitelgarancia:

nem támogatja a Bizottság azon javaslatát, hogy e mechanizmus a 4. fejezet alá kerüljön, és javasolja egy hasonló mechanizmusnak más fejezetek alá történő kiterjesztését, amint azt a 47. bekezdés meghatározza;

2005. június 8., szerda

– 1a. alfejezet: Versenyképesség a növekedésért és a foglalkoztatásért:

úgy véli, hogy a „lisszaboni célkitűzéseknek" a következő pénzügyi keret időszaka alatt is az Unió prioritásának kell maradnia, és jelentős erőfeszítéseket kell tenni a célok megvalósítása érdekében; úgy véli, hogy a költségvetési eszközöknek megfelelőnek, de realisztikusnak kell lenniük, azokat meg kell növelni, de nem kell túlbecsülni, a szubszidiaritásra és a világos európai hozzáadott értékre kell korlátozni; ennélfogva teljes mértékben támogatja a Bizottságnak a kutatásra és a transzeurópai távközlési hálózatokra (TEN-T) vonatkozó javaslatát; javasolja, hogy a keretből és a prioritást nem élvező tevékenységekből 4,7 milliárd EUR-t csoportosítsanak át a 3. fejezet alá (+1,3 milliárd EUR), a 4. fejezet alá (+2,7 milliárd EUR) és az egész életen át tartó tanulásra (+670 millió EUR); emellett javasolja 200 millió UR-nak a transzeurópai energiahálózattól (TEN-E) a Szociális Menetrendhez történő belső átcsoportosítását;

– 3. fejezet: Állampolgárság, szabadság, biztonság és a jog érvényesülése:

úgy véli, hogy az e fejezet alatt finanszírozandó politikák, különösen a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése, valamint az ifjúság és a kultúra az Európai Parlament fő prioritásai közé tartoznak; ennélfogva az előirányzatok globális összegét 1,3 milliárd EUR-val kell növelni, amelyből +1 milliárd EUR jut az alapvető jogokra és a bűnözés elleni küzdelemre, 140 millió EUR a kultúrára és 189 millió EUR az ifjúságra;

– 4. fejezet: Az EU mint globális partner (és a KKBP):

azon a véleményen van, hogy a kibővített Unió következő időszakra kitűzött céljai, különösen az Előcsatlakozási Eszköz (IPA) és a Szomszédsági és Partnerségi Eszköz (ENPI) tekintetében, a válságok finanszírozásának szüksége és az Alkotmányban szereplő külpolitika átalakítása 2,7 milliárd EUR-s növelést és 1,2 milliárd EUR-s átcsoportosítást tesznek szükségessé; hangsúlyozza, hogy a KKBP 900 millió EUR-val növelt kerete csak azután lesz elérhető, hogy a Tanáccsal megállapodás születik a Parlament döntéshozatalban betöltött szerepéről;

– Igazgatási kiadások:

úgy véli, hogy a Bizottság igazgatási kiadásait a nemzeti közigazgatásokra rótt szigorral összhangban 2,9 milliárd EUR-val kell csökkenteni, szem előtt tartva új kormányzási formák (ügynökségek) kialakítását és figyelembe véve, hogy az egymást követő bővítések nem feltétlenül jelentenek új forrásokat;

50. úgy véli, hogy a tárgyalásoknak nem csak a százalékos értékekre és a számokra kell összpontosítaniuk, de olyan más elemeket is be kell vezetniük, mint az EU-ban alapvető fontossággal bíró méltányosság és a fokozatosság elve, azért, hogy olyan egyenleget érjenek el, amely a tagállamok és az állampolgárok várakozásainak egyaránt megfelel; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, tekintsék ezeket az elemeket az Európai Parlamenttel való megállapodás elengedhetetlen feltételeinek; e tekintetben kinyilvánítja, hogy

– Az alkotmányhoz kapcsolódó szempontok:

eltökélt szándéka bármely olyan jogi kötelezettséget elutasítani, amely negatív kötelezettséget jelentene az Alkotmány hatályba lépését követően; ennélfogva sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kössön kölcsönös bizalmon alapuló megállapodást, amely biztosítja a Parlament jogalkotási hatáskörét, és amely felülvizsgálati záradék bevezetését célozná azon jogalkotási aktusoknál, amelyeknél az Alkotmány hatályba lépését követően megváltozik az eljárás, megerősítve az Európai Parlament szerepét; sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a következő intézményközi megállapodásban járuljanak hozzá egy ilyen kötelezettségvállaláshoz;

– Költségvetési rendelet:

meg van győződve arról, hogy a pénzügyi rendeletben foglalt hatékony és eredményes gazdálkodás elveit és végrehajtási szabályait felül kell vizsgálni a végrehajtás megkönnyítése és a tagállamoknak történő visszafizetések (vagy visszatérítések) felgyorsítása érdekében; sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy egyezzenek bele a végrehajtást megkönnyítő és az eljárásokat leegyszerűsítő rendelkezések átdolgozásába;

– Igazgatási teher:

hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak intézkedést kell hoznia az igazgatási irányítás hatékonyságának egyszerűsítése és javítása céljából a közösségi programok saját szolgálatai, a tagállamok és a végső haszonélvezők érdekében történő végrehajtására, különösen tekintettel a kisebb volumenű projektekre; úgy véli, hogy e négy szint mindegyikén el kell végezni a közösségi jogalkotás igazgatási irányítása hatékonyságának alapos elemzését, és ezáltal meg kell határozni az igazgatási költségek felhasználásának hatékonysága növelésének lehetőségeit; javasolja, hogy ezt az elemzést átfogóan a teljes költségvetésre alkalmazni kell;

2005. június 8., szerda

– Tagállami igazolás:

úgy véli, hogy az Európai Parlamentnek a költségvetési hatóság részeként felelőssége a tagállamok által az EU-költségvetés részére juttatott finanszírozás végrehajtásának optimalizálása; eltökélt szándéka, hogy javítja a következő pénzügyi keret alapján finanszírozandó programok végrehajtását; sürgeti a tagállamokat, hogy adjanak ki igazolást a közös illetékesség alatt futó politikákra vállalt pénzügyi kötelezettségvállalásaikról egy előzetes tájékoztató nyilatkozat és a tagállam legmagasabb politikai és irányító hatósága (a pénzügyminiszter) által tett egy éves, utólagos igazoló nyilatkozat formájában; ennélfogva arra kéri a Bizottságot, vezessen be megfelelő mechanizmusokat a kifizetések felfüggesztésére, amennyibe egy tagállam nem tesz eleget ennek a kérésnek; nem áll készen arra, hogy jelentős növelést javasoljon azon programok finanszírozása esetében, amelyeknél a tagállamok nem vállalnak garanciát az előirányzatok lekötésére; úgy véli, hogy a nyilatkozattételi elv elfogadása feltétele annak, hogy az Európai Parlament elfogadja a pénzügyi tervről szóló új intézményközi megállapodást;

– Saját források és helyesbítési mechanizmus:

helyesli a 2004. decemberi Európai Tanács következtetéseit, miszerint az Európai Unió kiadásairól szóló tárgyalásokat teljes egészében kell látni a saját források kérdésével, a helyesbítési mechanizmussal és a rendszer lehetséges egyszerűsítésének vizsgálatával együtt; kéri a saját források rendszerének felülvizsgálatát, ami rövid távon a nettó terhek igazságosabb elosztásához és a következő pénzügyi terv vége előtt az EU független finanszírozási rendszerének kialakításához vezet; javasolja, hogy egy ilyen új rendszer előkészítő munkálatait bízzák egy parlamentközi konferenciára, amelyben az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek vesznek részt az Alkotmány nemzeti parlamentek szerepéről szóló jegyzőkönyvének szellemében;

– Pénzügyi eszközök és társfinanszírozás:

kéri a Bizottságot, tegyen javaslatokat a közös politikák végrehajtását kísérő új pénzügyi eszközökre és társfinanszírozási mechanizmusokra; ezeknek az eszközöknek a piaci hiányosságokat kell orvosolniuk, katalizátorként kell működniük a magánbefektetők számára; fő célkitűzés a költségvetés optimalizálása és a magas fokú kiegyenlítő hatás; ez különösen a KKV-k számára biztosított garanciaeszközökkel érhető el, de célzott tőkebefektetés-támogatással is (ideértve az üzleti angyali hálózatok és a technológiaátadás támogatását is);

IV. rész

Ajánlások a jogalkotási szempontokkal foglalkozó állandó bizottságok számára

51. úgy véli, hogy a következő ajánlásoknak indikatív iránymutatásul kell szolgálniuk a szakbizottságok számára, a jövőbeni jogalkotási határozatok sérelme nélkül;

Versenyképesség és innováció

52. továbbra is aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a korábbi innovációs és versenyképesség-javító programok nem biztosították a szükséges kapcsolatot az alap-, illetve alkalmazott kutatások és az ipari innováció között, részben amiatt, hogy a pénzügyi források meglehetősen korlátozottak voltak; úgy véli, hogy az európai közvélemény támogatása elengedhetetlenül szükséges a lisszaboni célok megvalósításához; úgy véli, hogy a Bizottságnak javasolnia kellene saját pénzügyi eljárásainak egyszerűsítését, hogy lehetővé váljon a kutatási politika megvalósítása; úgy véli, hogy a pénzügyi eszközöket újra át kell gondolni, azoknak összehangoltabbá és célzottabbá kell válniuk, és hogy a megfelelő pénzügyi forrásokkal rendelkező ambiciózus versenyképeség-javító és innovációs program kialakítása a „jólétet" célzó ipari politika támogatásának alapja, különösen a kis- és középvállalkozások számára, amelyek az eredmények ipari alkalmazása, például az egyetemeken és kutatóközpontokban kidolgozott technológia ipari alkalmazásra történő átadása révén hasznot kovácsolhatnak a kutatásból; úgy véli, hogy további fejlesztést igényelne az információs társadalom az Európai Bizottság javaslatának megfelelően, az információs és kommunikációs technológia, illetve a mobil távközlési technológia nemzetközi szabványainak kidolgozása és előmozdítása, valamint az elektronikus kommunikáció jogi keretrendszere bevezetésének figyelemmel kísérése, illetve az EU teljesítményértékelési tevékenységeinek támogatása az e-Európa cselekvési terv kezdeményezéseinek területén és az EU biztonságkutatásának továbbfejlesztése; egy ilyen programot lényegesnek tekint a lisszaboni stratégia új technológiák és ökotechnológiák területén kitűzött céljai megvalósítása szempontjából; úgy véli, hogy a hetedik európai uniós kutatási programon (FP7) és a versenyképességi és innovációs keretprogramon (CIP) keresztül elegendő finanszírozást kell biztosítani az EU környezetvédelmi technológiai cselekvési terve (ETAP) számára; felhív az innovatív KKV-k támogatásának, valamint a kutatásnak és a technológiai transzfernek konkrétan az Európai Befektetési Alapon keresztül történő forgalomba hozatalát segítő kezdeményezéseknek a megfelelő finanszírozására;

2005. június 8., szerda

Űrprogram

53. megállapítja, hogy az európai űrprogram immár az európai kutatási keretprogram része; rámutat, hogy elébe vágva az Alkotmány vonatkozó rendelkezései hatályba lépésének, amelyek szerint az űrprogram saját jogalappal rendelkezik (III-254. cikk), ezt a területet külön politikaterületként kell kezelni saját világosan definiált jogalapjával, és megfelelő finanszírozást és pénzügyi eszközöket kell biztosítani az űrrel kapcsolatos kutatási tevékenységek támogatására, csakúgy, mint a Galileo és a globális környezetvédelmi és biztonsági megfigyelés, illetve az EU űrbe való kijutásához szükséges infrastruktúrák fejlesztésének és működtetésének támogatására; úgy véli, hogy a keretprogramba külön szabályokat kell bevezetni, hogy lehetővé váljon ezen különleges tevékenységek végrehajtása;

Transzeurópai hálózatok

54. megállapítja, hogy a projektek mérete és pénzügyi kereteik nagysága miatt nincs valós helyettesítési módja a nemzeti vagy közösségi finanszírozásnak; megállapítja, hogy a magánbefektetők részvételének gyakran remélt növekedése – néhány ritka kivételtől eltekintve – egyelőre nem valósult meg; tudomásul veszi a transzeurópai hálózatok közösségi pénzügyi segélyezését biztosító, a 2236/95/EK tanácsi rendeletet módosító, új 2004. április 21-i 807/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadását ([1]), amely lehetővé teszi a támogatásnak a legnagyobb szükséget élvező projektekre (prioritást élvező, határokon átnyúló projektek vagy természeti akadályokon átnyúló projektek) történő összpontosítását, és a támogatás maximális arányát 20-30 %-ra növeli prioritási projektek esetében, kivételes esetekben pedig 50 %-ra;

A Szociálpolitikai Menetrend

55. tudomásul veszi az új PROGRESS programról szóló jogalkotási javaslatot és hangsúlyozza a következetes európai program fontosságát és szükségességét, beleértve a megfelelő finanszírozást is ezen a területen, amely serkenti a nemzeti szintű intézkedéseket; ennélfogva úgy véli, hogy a PROGRESS program pénzügyi keretét meg kell növelni, ha az Európai Unió valóban végre akarja hajtani a Lisszaboni Stratégiát és a Szociálpolitikai Menetrendet;

Kohézió

56. kéri a Bizottságot, hogy a lisszaboni és a göteborgi Európai Tanács következtetéseivel összhangban állapítson meg „fejlesztési célokat" és mérhető, konkrét és pontos mutatókat gazdasági, szociális és környezeti dimenzióval, egyszerűsítse a jelenlegi igazgatási eljárásokat oly módon, hogy könnyítsen a tagállamok adminisztrációs terhein, ehhez szükség szerint vizsgálja felül a költségvetési rendelet vonatkozó rendelkezéseit; hangsúlyozza, hogy a strukturális alapok kifizetései esetében a GNI 4 %-ában meghatározott felső határ a korábbi tapasztalatokon alapul, amit azonban rugalmasabban kellene kezelni; úgy véli, hogy az EU programok EU társfinanszírozási arányaiban történő ideiglenes további differenciálást fontolóra kellene venni; kéri a tagállamokat, hogy közös irányítás révén oldják meg a problémákat és javítsák végrehajtott ellenőrzéseik megbízhatóságát, illetve előrejelzési módszereiket; ezenkívül határozott kötelezettségvállalást és pontos ütemtervet kér a tagállamok legmagasabb politikai és végrehajtó hatóságától (pénzügyminiszter) a nyilatkozattételi elv végrehajtását illetően;

57. rámutat, hogy a regionális politikát nem lehet különválasztani a regionális támogatások jogától, és kéri, hogy a javaslatok legyenek koherensek, illetve kéri, hogy a szomszédos régiók között a támogatásban mutatkozó túlzott egyenlőtlenséget kerüljék el, ez ugyanis a verseny kirívó torzulásaihoz vezethet; kiemeli a legkülső régiók különleges helyzetét (EK-Szerződés 299. cikkének (2) bekezdése), amelyek a kohéziós politika paramétereit illetően differenciált kezelést igényelnek; javasolja egy átmeneti mechanizmus bevezetését, amely a statisztikai hatás által érintett régióknak lehetővé teszi, hogy az EU részéről továbbra is megfelelő támogatásban részesüljenek, ugyanis egyetlen régió sem érezheti úgy, hogy a bővítés következtében sérelmet szenvedett; rámutat továbbá, hogy a statisztikai hatás által érintett régiókban a regionális politika és a versenypolitika közötti interakciót el kell ismerni, és részévé kell tenni azon hatások elemzésének, amelyeket az állami támogatással kapcsolatos jelenlegi és jövőbeni szabályok gyakorolnak (illetve fognak gyakorolni) az ilyen régiókra, az átmeneti régiók pedig, különösen azok, amelyek technikailag az 1. célkitűzés alá tartoznak, de azok is, amelyek a 2. célkitűzés alá tartoznak megfelelő támogatásban és előnyben kell részesülniük az állami segélyekkel kapcsolatos szabályok alkalmazásakor;

58. üdvözli a Bizottság által közzétett szövegtervezetet, amely a közlekedési ágazatban a TEN projektekhez be kíván vezetni egy európai uniós hitelgarancia-eszközt; azon a véleményen van, hogy egy ilyen intézkedés kiterjeszthető lenne más területek fedezésére is, hogy előmozdítsa a lisszaboni célkitűzések megvalósításához szükséges befektetést;

([1]) HL L 143., 2004.4.30. 46. o.

2005. június 8., szerda

Mezőgazdaság

59. úgy véli, hogy a KAP egyik fő célkitűzése az európai mezőgazdasági szektor többfunkciós modelljének garantálása, a mezőgazdasági termékek belső piaca működésének és a gazdálkodók megfelelő szintű jövedelmének biztosítása, a hazai gyártású, jó minőségű mezőgazdasági termékek rendelkezésre állásának szavatolása, beleértve a magas szintű állategészségügyi és állatjóléti rendelkezéseket is, a városi területek mögött jövedelem, infrastruktúra és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés tekintetében lemaradó vidéki területeknek további támogatás nyújtása, a fenntartható és környezetbarát gazdálkodói gyakorlatok előmozdítása a környezet megőrzése érdekében, valamint a lisszaboni stratégia alapján az európai gazdálkodói ágazat versenyképességének megerősítése, hogy hozzájárulhasson a mezőgazdasági ágazatban a munkahelyteremtéshez;

60. tudomásul veszi azokat a jelentős reformokat, amelyeket az Európai Unió 1999 óta véghezvitt a KAP és a közös piaci szervezetek területén; ezen az alapon felhívja a Bizottságot, tegye világossá az EU partnerei számára, milyen nagy áldozatokat hoztak már a közösségi termelők e reformok eredményeképpen, és a dohai fejlesztési menetrend kereskedelemről szóló tárgyalásai során védje meg az európai mezőgazdaság többfunkciós modelljét; hangsúlyozza továbbá, hogy meg kell védeni a Közösség preferenciarendszerét, oly módon, hogy igazságos és méltányos egyensúlyt teremtenek a fejlődő országok piachoz való hozzáférés iránti igénye és a közösségi piacok stabilitása és életképessége között, hogy a piacokat hatékonyan lehessen kezelni, és a válságok, amelyek további pénzügyi terheket rónának az Európai Unióra, és ily módon új költségvetési problémákat okoznak, elkerülhetők legyenek;

61. felidézi, hogy a mezőgazdasági politika 2003-as alapvető reformja, beleértve majdnem minden közös piaci szervezet reformját, az Európai Tanács 2002. októberi határozatában lefektetett pénzügyi keret érvényességén alapult; emlékeztet továbbá arra, hogy az Európai Parlament elfogadta a 10 új tagállam felvételének feltételeiről szóló szerződést és határozatot, amelynek a mezőgazdaságot érintő pénzügyi szempontjai az Európai Tanács megállapodásán nyugszanak;

Halászat

62. úgy véli, hogy többek között a közös halászati politika az EU a számos faj tekintetében túlhalászott tengeri ökoszisztéma újbóli egyensúlyba állítására tett környezetvédelmi erőfeszítéseinek lényeges eleme; úgy véli, hogy a Bizottság által az állományok megőrzésére és a közös halászati politika 2002-es reformjakor elfogadott, fenntartható fejlesztésen alapuló célkitűzések megvalósítására szánt pénzeszközök a szükséges minimumot jelentik; úgy véli, hogy a közös halászati politikának jobban figyelembe kell vennie a halászok helyzetét, és kiemelt figyelmet kell fordítania a különösen távoli régiók különleges esetére;

Környezetvédelem

63. azon a véleményen van, hogy az EU környezetvédelmi politikája bizonyítottan fontos eszköz, amely hozzájárul az éghajlatváltozás hatásainak csillapításához, a természetes élőhelyek állapota hanyatlásának és a biodiverzitás csökkenésének megállításához, a környezet, az emberi egészség és az életminőség javításához, a vízkészletek megóvásához, a természeti erőforrások és a hulladékok fenntartható használatának és kezelésének előmozdításához, és stratégiai megközelítések kifejlesztéséhez a politika-alakításhoz, végrehajtáshoz és információs kampányokhoz, valamint a tudatosság fejlesztéséhez, ahogy a fenntartható gazdasági növekedéshez, a foglalkoztatáshoz és az ökológiai kohézióhoz is;

64. rámutat, hogy a környezetvédelmi politika területei hozzájárulnak a lisszaboni és a göteborgi célkitűzések megvalósításához; határozottan amellett van, hogy a környezetvédelmi politika területeit mintegy állítsák más politikai területekkel együtt a középpontba; hangsúlyozza, hogy a környezetvédelmi vonatkozásokat és hatásokat – például környezetvédelmi technológiák, környezetvédelmi kutatás és természetvédelem – maradéktalanul figyelembe kell venni az 1. és a 2. címszó alá tartozó finanszírozási politikáknál;

A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség

65. üdvözli a területen mutatkozó jelenlegi helyzet három keretprogram („Szolidaritás", „Biztonság" és a „Jog érvényesülése") definiálása révén történő, egyszerűsítésre és racionalizálásra tett erőfeszítéseket, amelyek nagyobb rugalmasságot tesznek lehetővé a különböző intézkedések közötti prioritások felosztása területén, de hangsúlyozza, hogy ennek a megközelítésnek nem szabad csökkentenie az Európai Parlament politikai és költségvetési ellenőrzését; figyelmeztet, hogy a területhez tartozó programok végrehajtása területén a „tagállamokkal közös irányítás" bevezetése csak megfelelő ellenőrző mechanizmusok kíséretében történhet;

2005. június 8., szerda

66. amíg a Bizottság elő nem terjeszti jogalkotási javaslatait, fenntartja végső véleményét a programok sajátos tartalmával kapcsolatban és azzal kapcsolatban, hogy a globális pénzeszközök a Bizottság által az egyes programokra javasolt hányada elegendő-e az Európai Parlament e területen létező fő prioritásai szükséges láthatóságának biztosításához. Ezek a fő prioritások a következők: az alapvető jogok előmozdítása, az állampolgárok biztonságának megerősítése és a közös bevándorlási és menekültpolitikák hatékony végrehajtása (különös tekintettel a Menekültügyi Alapra);

Fogyasztóvédelem és közegészségügy

67. felhívja a Bizottságot, haladéktalanul nyújtsa be az új fogyasztóvédelmi politikára és közegészségügyi programra vonatkozó jogalkotási javaslatait, hogy az Európai Parlament és a Tanács időben megkezdhesse a jogalkotási munkát, és a programok 2007 elején hatályba léphessenek; kitart azon meggyőződése mellett, hogy egy új fogyasztóvédelmi politikára és egy új közegészségügyi programra való bontás biztosítja a legjobb megoldást az EU prioritásai számára. Hangsúlyozza, hogy az új program számára biztosított forrásokat jelentősen meg kell növelni a jelenlegi helyzethez képest; megjegyzi, hogy az előző bővítési kör és a jövőbeli bővítés a közegészségügy és a fogyasztóvédelem területén hiányosságokat mutató országokra gyakorolt hatását, valamint a program hatókörének javasolt kibővítését figyelembe kell venni;

Oktatás és képzés

68. úgy véli, hogy szükség van az átlagos Erasmus-hallgató mobilitási támogatásának növelésére; úgy véli, hogy – a program élettartama alatt – a Comenius alprogramnak több tanulót kell bevonnia a közös oktatási tevékenységekbe; úgy véli, hogy a program e tökéletesítései a Bizottság által javasolt referenciaösszeg lényeges növelését követelik meg;

Az európai kultúra és sokféleség támogatása

69. hangsúlyozza, hogy az audiovizuális szektornak a technológiai változásokat és az innovatív gazdasági folyamatokat érintő jelentőségét és hangsúlyozza annak lehetséges hozzájárulását a lisszaboni folyamat által tervezett tudásalapú gazdaság létrehozásához; aláhúzza, hogy az audiovizuális ágazat fejlődése elsősorban a tagállamok versenyszférájától, független médiájától és állami finanszírozásától függ; hangsúlyozza a jelenlegi MEDIA programok pozitív eredményeit; hangsúlyozza, hogy a MEDIA programok nagyon hatékonynak bizonyultak és bizonyították jelentős európai hozzáadott értéküket az ágazat fejlődésének támogatása tekintetében; hangsúlyozza a MEDIA 2007 program megfelelő szintű finanszírozásának fontosságát, valamint azt, hogy a Bizottság által javasolt összeg a program célkitűzéseinek eléréséhez szükséges minimum;

70. üdvözli, hogy számos, igen alacsony pénzügyi kerettel rendelkező tevékenység beolvad az új CULTURE 2000 programba, és hangsúlyozza, hogy a terület megfelelő szintű finanszírozása döntő fontosságú, felhívja a figyelmet arra, hogy az új többéves keretbe fel kell venni a 2004 és 2006 közötti időszakra szóló cselekvési program fő intézkedéseit is; felkéri a Bizottságot az Európai Tanácsban a 2005. március 22-23-án elfogadott Európai Ifjúsági Egyezmény alá tartozó tevékenységek előmozdítására; osztja a kulturális miniszterek 2004. júliusi rotterdami találkozóján kifejtett véleményt, miszerint a kultúra számára elégséges költségvetéshez jelentős növelésre van szükség;

Külpolitikák

71. elvben üdvözli a 4. fejezet alá tartozó pénzügyi eszközök egyszerűsítését, de kétségbe vonja a Bizottság által javasolt szám és lebontás helyességét a pénzeszköz-felhasználás átláthatósága, láthatósága és demokratikus ellenőrzése tekintetében; úgy véli, hogy

– az új pénzügyi eszközök jogalapjai világosan meghatározzák a Parlament szerepét azon földrajzi vagy tematikus programok célkitűzéseinek megállapításában, amelyek ezekből az eszközökből származnak majd;

– a fejlesztési együttműködésről és a gazdasági együttműködésről szóló javaslatot felül kell vizsgálni a földrajzi struktúra alapján, amely világosan elkülöníti a fejlődő országok támogatását és a fejlett ipari országokkal való együttműködést, az Unió prioritásainak és horizontális politikai célkitűzéseinek megfelelő tematikus iránymutatásokkal összhangban elkülönített előirányzatokkal;

– az előcsatlakozási eszközök és a stabilitási eszköz jogalapjait felül kell vizsgálni, hogy lehetővé váljon az együttdöntési eljárás;

2005. június 8., szerda

– a környezetvédelem az EU külső intézkedéseinek ugyanúgy teljes értékű összetevője, mint belső intézkedéseinek; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió feladata a globális környezetvédelmi kihívásokat orvosolni azon külső programjai révén, amelyeket a fejlődő partnerországokkal állapított meg;

– a Bizottságnak külön rendeletre kell javaslatot tennie, amely biztosítaná a szükséges rugalmasságot az Európai Kezdeményezés a Demokráciáért és az Emberi Jogokért program (19-04-es költségvetési sor) számára, mivel ez az EU egyetlen olyan külső eszköze, amelyhez nem szükséges a fogadó ország beleegyezése, és el kell ismernie a program feletti teljes parlamenti ellenőrzés visszaállítását;

*
* *

72. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a többi érintett intézménynek és szervnek, valamint a tagállamok kormányainak és az parlamentjeinek.

MELLÉKLET

PÉNZÜGYI KERET 2007–2013

Millió €-ban 2004-es árakon

Kötelezettségvállalási előirányzatok	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	ÖSSZESEN 2007–2013
1 Fenntartható növekedés	**57 612**	**60 612**	**63 560**	**65 558**	**67 699**	**70 559**	**73 435**	**459 035**
1a Versenyképesség a növekedésért és a foglalkoztatásért	11 010	13 157	15 377	17 207	19 190	21 272	23 350	120 563
1b Kohézió a növekedésért és a foglalkoztatásért	46 602	47 455	48 183	48 351	48 509	49 287	50 085	338 472
2 A természeti erőforrások megóvása és az azokkal való gazdálkodás	**56 744**	**56 866**	**56 980**	**56 747**	**56 524**	**56 299**	**56 088**	**396 248**
amelyből: **Mezőgazdaság** – Piaccal kapcsolatos kiadások és közvetlen kifizetések	43 120	42 697	42 279	41 864	41 453	41 047	40 645	293 105
3 Állampolgárság, szabadság, biztonság és a jog érvényesülése	**1 777**	**2 156**	**2 470**	**2 778**	**3 096**	**3 420**	**3 741**	**19 437**
4 Az EU mint globális partner	**8 235**	**8 795**	**9 343**	**10 050**	**10 782**	**11 434**	**12 060**	**70 697**
5 Igazgatás	**3 675**	**3 815**	**3 950**	**4 090**	**4 225**	**4 365**	**4 500**	**28 620**
Kompenzációk	419	191	190	-				**800**
Kötelezettségvállalási előirányzatok ÖSSZESEN	**128 462**	**132 434**	**136 493**	**139 223**	**142 326**	**146 077**	**149 824**	**974 837**
Kötelezettségvállalási előirányzatok a GNI százalékában kifejezve (1)	1,17%	1,18%	1,19%	1,18%	1,18%	1,19%	1,19%	**1,18%**
Összes csökkenés a COM javaslathoz képest								**– 47 518**
Felső határ – bizottsági igazgatási kiadások	3 114	3 321	3 528	3 744	3 942	4 140	4 356	26 145
Felső határ – ügynökségek (becslés)	307	313	320	326	332	339	346	2 283
Kifizetési előirányzatok ÖSSZESEN (2)	**116 403**	**120 003**	**123 680**	**126 154**	**128 966**	**132 365**	**135 760**	**883 329**
Kifizetések a GNI százalékában kifejezve (1)	**1,06%**	**1,07%**	**1,08%**	**1,07%**	**1,07%**	**1,07%**	**1,08%**	**1,07%**

(1) A Bizottság SEC(2005)0494 végleges munkadokumentuma alapján (technikai kiigazítások)
(2) Kötelezettségvállalások/kifizetések arány a bizottsági profil alapján SEC(2004)0498